

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 999/2021
30.09.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Биљане Синановић, Радмиле Драгичевић Дичић, Радослава Петровића и Невенке Важић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 2. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милунике Карић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К број 208/21 од 15.04.2021. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 167/21 од 25.06.2021. године, у седници већа одржаној дана 30.09.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К број 208/21 од 15.04.2021. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 167/21 од 25.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К број 208/21 од 15.04.2021. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 7 месеци, која ће се извршити по правноснажности пресуде коју ће окривљени издржавати у просторијама у којима станује уз примену електронског надзора, и одређено да уколико окривљени за време издржавања казне затвора самовољно напусти просторије у којима станује једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова, суд ће одредити да остатак казне издржи у заводу за извршење казне затвора, с тим да се окривљеном у изречену казну затвора урачунава време које је провео у притвору од 15.02.2021. године до 30.03.2021. године.

Истом пресудом на основу члана 89а КЗ, према окривљеном АА изречена је мера безбедности забрана приближавања оштећеној ББ на удаљености од 100 метара и забрана комуникације са истом у трајању од 2 године почев од дана правноснажности пресуде, с тим што се време проведено на издржавању казне затвора не урачунава у време трајања ове мере.

Наведеном пресудом на основу члана 87. КЗ, окривљеном АА изречена је мера безбедности одузимање предмета па је од окривљеног одузет кухињски нож.

Истом пресудом на основу одредбе члана 261. и 264. ЗКП, окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка и да плати на име паушала износ од 5.000,00 динара, на име трошкова унапред исплаћених из буџетских средстава суда износ од 9.000,00 динара и Основном јавном тужиоцу у Крагујевцу на име трошкова унапред исплаћених из буџетских средстава тужилаштва износ од 36.788,79 динара, све у року од 90 дана од правноснажности пресуде под претњом извршења, као и остале трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће суд одлучити накнадно посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 167/21 од 25.06.2021. године, одбијене су као неосноване, жалбе Основног јавног тужиоца у Крагујевцу и браниоца окривљеног АА, па је пресуда Основног суда у Крагујевцу К број 208/21 од 15.04.2021. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА, адвокат Милуника Карић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати на поновни поступак и одлуку или да побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву наводи да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер је оштећена ББ у овом кривичном поступку искористила своје законско право да не сведочи, а побијане пресуде су засноване на исказима сведока ВВ и ГГ, службених лица Центра за социјални рад, који су само пренели речи оштећене и нису имали никаква непосредна опажања, те су на основу тих сазнања саставили извештај Центра за социјални рад „Солидарност“, па је суд заснивајући пресуду на овом доказу дерогирао законске одредбе које се односе на привилеговане сведоке. У захтеву се даље наводи, да су побијане пресуде засноване и на исказима саслушаних полицијских службеника ДД, ЂЂ и ЕЕ, који нису имали непосредна сазнања о критичном догађају, а у својим исказима пред судом су дали опис критичног догађаја, па је суд поступајући на тај начин, такође дерогирао законске одредбе које се односе на привилеговане сведоке.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног АА истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуда, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге за закључак да саслушање радника Центра за социјални рад, извештај Центра за социјални рад и саслушање полицијских службеника који су интервенисали критичном приликом, нису незаконити докази (страна 3 став 5 и 6 и страна 4 став 1 и 2 другостепене пресуде), које Врховни касациони суд у свему прихвата и, у смислу члана 491. став 2. ЗКП, на њих упућује.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгомир Милојевић, с.р.**

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић**